

Sở Thuế đề thương

Sáng ngày 29 tháng 5, tại hội trường của Học Viện Cảnh Sát Quốc Gia tại Thủ Đức đã diễn ra một cảnh sát dựng: Trước ba nghìn rưỡi 'cán bộ' chỉ huy từ các Thủ trưởng xuống đến chủ sự, các Ông Tổng Trưởng Kinh tế và Tài chính đã bình xét chính sách nhà nước một cách công bằng và đanh thép.

Đội với chính sách thuế khóa chẳng hạn, các thức mà của 'cán bộ' phóng lên do như lên bản, và Hà Tổng Trưởng đã tăng hậu đứ như một Triệu Từ Long cứu chúa. It ra, vị 'cán bộ' được 'phục vụ' càng mệt mỏi hơn. Các nam nhân dân mong mỏi ở 'cán bộ' thuế vụ là một tinh thần... nghệ sĩ, và một đức độ... từ bị chẳng hạn.

— Giảng tận tụy Ồ, 'nhân dân' không hề mong mỏi các cán bộ thuế vụ soi vào làm gương ấy! Cán bộ thu thuế công tận tụy, nhân dân càng được 'phục vụ' càng mệt mỏi hơn. Các nam nhân dân mong mỏi ở 'cán bộ' thuế vụ là một tinh thần... nghệ sĩ, và một đức độ... từ bị chẳng hạn.

Đó là chuyện mong mỏi sự sống? Không đâu. Một cán bộ thuế vụ là chuyện tưng cồ. Từ báo 'Le Patriote du Beaulieu' có đăng tài của chuyện xảy ra vào năm 1885 tại Belleville ở Pháp như sau: Tại đây, một công dân tên là Moreau một hôm được số thuế gì đến một 'bài thơ' ký tên Saxe. Hỏi ra thì tác giả này không phải là tác sĩ chuyên nghiệp, mà chỉ là một viên chức thu thuế khốn khổ làm thư. Thơ rằng:

*Sans offenser votre morale
Pourrai-je, Cher Monsieur Moreau
Vous réclamer ce fiscale
Et solde avant le mois nouveau.

En levé soldant impôts et taxe
Vous obligez votre ami Saxe.

Xin phòng dịch:
*Mở-rò than mến, thưa ngài,
Đam mong đến cuối tháng này, tôi da,
Bao nhiêu món thuế gần xa,
Ngài cho thanh toán—phiên hà ngài chẳng?

Thuế mà trả hết, thưa ngài,
Ấy ơn cao cả, Xác này không quên.

Không giữa bài thơ (đơn chưa trong) là một bản chi tiết (cũng chưa vẹn vẹn) các khoản thuế công nông 96 quan.

Được tiếp chuyện với một cán bộ thuế vụ lao nhàn như ông Saxe này là một sự thực thú. Nhưng trong dân thuế mà, đức từ bị công thức hóa là làm nghề nghệ sĩ. Va ngay có đức từ bị công thức phải là không có trong ngành thuế vụ. Ông Hà Văn Phòng Gazette báo rằng ông có một người bạn thân làm cán bộ thu thuế tại vùng Romarantin. Trước năm 1914, có một lần ông này đã xuất hiện ra nấp thuế, thay cho một công dân đương binh ở đường Riotti. Món thuế chẳng là bao: ba quan tiền thuế. Tuy vậy, khi nhận phải là chính biết được vụ này, ông đã kêu lên: 'Chết! Một tiền lệ nguy hiểm quá!'

— Đâu có gì nguy hiểm, thưa ông Thành tra? Trả lại, ước gì lệ ấy được notes theo, khắp nơi thì hay quá.

BÓN ĐỌC:
tạp chí Phương Đông
Số đặc biệt có chủ đề: Bộ mặt lớn giáo ngay này lên 'PHƯƠNG ĐÔNG'

Tạm không gian bên trong cuộc đời

(Tiếp theo)

Mấy loại sự vật có thể được xếp vào loại phi nhân thiện sự cho không gian của Hoa Kỳ bắt đầu loại được vào cuối thập niên 1970. Người ta có thể xếp vào đây các loại không gian vào việc bảo trì và sửa chữa các vật thể văn hóa. Khi tương và khác nhau trong quá trình đời sống hay thì hầu như tất cả đều được trong không gian những trường hợp này.

Đầu tiên chính sách thuế khóa chẳng hạn, các thức mà của 'cán bộ' phóng lên do như lên bản, và Hà Tổng Trưởng đã tăng hậu đứ như một Triệu Từ Long cứu chúa. It ra, vị 'cán bộ' được 'phục vụ' càng mệt mỏi hơn. Các nam nhân dân mong mỏi ở 'cán bộ' thuế vụ là một tinh thần... nghệ sĩ, và một đức độ... từ bị chẳng hạn.

Đó là chuyện mong mỏi sự sống? Không đâu. Một cán bộ thuế vụ là chuyện tưng cồ. Từ báo 'Le Patriote du Beaulieu' có đăng tài của chuyện xảy ra vào năm 1885 tại Belleville ở Pháp như sau: Tại đây, một công dân tên là Moreau một hôm được số thuế gì đến một 'bài thơ' ký tên Saxe. Hỏi ra thì tác giả này không phải là tác sĩ chuyên nghiệp, mà chỉ là một viên chức thu thuế khốn khổ làm thư. Thơ rằng:

*Sans offenser votre morale
Pourrai-je, Cher Monsieur Moreau
Vous réclamer ce fiscale
Et solde avant le mois nouveau.

En levé soldant impôts et taxe
Vous obligez votre ami Saxe.

Xin phòng dịch:
*Mở-rò than mến, thưa ngài,
Đam mong đến cuối tháng này, tôi da,
Bao nhiêu món thuế gần xa,
Ngài cho thanh toán—phiên hà ngài chẳng?

Thuế mà trả hết, thưa ngài,
Ấy ơn cao cả, Xác này không quên.

Không giữa bài thơ (đơn chưa trong) là một bản chi tiết (cũng chưa vẹn vẹn) các khoản thuế công nông 96 quan.

Được tiếp chuyện với một cán bộ thuế vụ lao nhàn như ông Saxe này là một sự thực thú. Nhưng trong dân thuế mà, đức từ bị công thức hóa là làm nghề nghệ sĩ. Va ngay có đức từ bị công thức phải là không có trong ngành thuế vụ. Ông Hà Văn Phòng Gazette báo rằng ông có một người bạn thân làm cán bộ thu thuế tại vùng Romarantin. Trước năm 1914, có một lần ông này đã xuất hiện ra nấp thuế, thay cho một công dân đương binh ở đường Riotti. Món thuế chẳng là bao: ba quan tiền thuế. Tuy vậy, khi nhận phải là chính biết được vụ này, ông đã kêu lên: 'Chết! Một tiền lệ nguy hiểm quá!'

— Đâu có gì nguy hiểm, thưa ông Thành tra? Trả lại, ước gì lệ ấy được notes theo, khắp nơi thì hay quá.

BÓN ĐỌC:
tạp chí Phương Đông
Số đặc biệt có chủ đề: Bộ mặt lớn giáo ngay này lên 'PHƯƠNG ĐÔNG'

Có gì lạ trong việc M. Laird làm Cố vấn Trưởng Nội Vụ?

TỔNG THỐNG Nixon và cố vấn Bộ Trưởng Nội Vụ Richard M. Laird làm Cố vấn Trưởng Nội Vụ và Cố vấn Tổng Thống. Sự có mặt của ông trong nội vụ liên lạc của Tổng Thống với Quốc Hội và bộ máy chính quyền liên bang.

Ngày 6-6, Bạch Ốc đã loan báo là Tổng Thống Nixon đã bổ nhiệm ông Laird vào Cố vấn Trưởng Nội Vụ và Cố vấn Tổng Thống. Ông là một cựu Bộ Trưởng Nội Vụ và Cố vấn Tổng Thống Alexander M. Haig và chức Phó Tham Mưu Trưởng Lục Quân để nhận chức Bộ Trưởng.

Đầu tiên chính sách thuế khóa chẳng hạn, các thức mà của 'cán bộ' phóng lên do như lên bản, và Hà Tổng Trưởng đã tăng hậu đứ như một Triệu Từ Long cứu chúa. It ra, vị 'cán bộ' được 'phục vụ' càng mệt mỏi hơn. Các nam nhân dân mong mỏi ở 'cán bộ' thuế vụ là một tinh thần... nghệ sĩ, và một đức độ... từ bị chẳng hạn.

Đó là chuyện mong mỏi sự sống? Không đâu. Một cán bộ thuế vụ là chuyện tưng cồ. Từ báo 'Le Patriote du Beaulieu' có đăng tài của chuyện xảy ra vào năm 1885 tại Belleville ở Pháp như sau: Tại đây, một công dân tên là Moreau một hôm được số thuế gì đến một 'bài thơ' ký tên Saxe. Hỏi ra thì tác giả này không phải là tác sĩ chuyên nghiệp, mà chỉ là một viên chức thu thuế khốn khổ làm thư. Thơ rằng:

*Sans offenser votre morale
Pourrai-je, Cher Monsieur Moreau
Vous réclamer ce fiscale
Et solde avant le mois nouveau.

En levé soldant impôts et taxe
Vous obligez votre ami Saxe.

Xin phòng dịch:
*Mở-rò than mến, thưa ngài,
Đam mong đến cuối tháng này, tôi da,
Bao nhiêu món thuế gần xa,
Ngài cho thanh toán—phiên hà ngài chẳng?

Thuế mà trả hết, thưa ngài,
Ấy ơn cao cả, Xác này không quên.

Không giữa bài thơ (đơn chưa trong) là một bản chi tiết (cũng chưa vẹn vẹn) các khoản thuế công nông 96 quan.

Được tiếp chuyện với một cán bộ thuế vụ lao nhàn như ông Saxe này là một sự thực thú. Nhưng trong dân thuế mà, đức từ bị công thức hóa là làm nghề nghệ sĩ. Va ngay có đức từ bị công thức phải là không có trong ngành thuế vụ. Ông Hà Văn Phòng Gazette báo rằng ông có một người bạn thân làm cán bộ thu thuế tại vùng Romarantin. Trước năm 1914, có một lần ông này đã xuất hiện ra nấp thuế, thay cho một công dân đương binh ở đường Riotti. Món thuế chẳng là bao: ba quan tiền thuế. Tuy vậy, khi nhận phải là chính biết được vụ này, ông đã kêu lên: 'Chết! Một tiền lệ nguy hiểm quá!'

— Đâu có gì nguy hiểm, thưa ông Thành tra? Trả lại, ước gì lệ ấy được notes theo, khắp nơi thì hay quá.

BÓN ĐỌC:
tạp chí Phương Đông
Số đặc biệt có chủ đề: Bộ mặt lớn giáo ngay này lên 'PHƯƠNG ĐÔNG'

Xin phòng dịch:
*Mở-rò than mến, thưa ngài,
Đam mong đến cuối tháng này, tôi da,
Bao nhiêu món thuế gần xa,
Ngài cho thanh toán—phiên hà ngài chẳng?

Thuế mà trả hết, thưa ngài,
Ấy ơn cao cả, Xác này không quên.

Không giữa bài thơ (đơn chưa trong) là một bản chi tiết (cũng chưa vẹn vẹn) các khoản thuế công nông 96 quan.

Được tiếp chuyện với một cán bộ thuế vụ lao nhàn như ông Saxe này là một sự thực thú. Nhưng trong dân thuế mà, đức từ bị công thức hóa là làm nghề nghệ sĩ. Va ngay có đức từ bị công thức phải là không có trong ngành thuế vụ. Ông Hà Văn Phòng Gazette báo rằng ông có một người bạn thân làm cán bộ thu thuế tại vùng Romarantin. Trước năm 1914, có một lần ông này đã xuất hiện ra nấp thuế, thay cho một công dân đương binh ở đường Riotti. Món thuế chẳng là bao: ba quan tiền thuế. Tuy vậy, khi nhận phải là chính biết được vụ này, ông đã kêu lên: 'Chết! Một tiền lệ nguy hiểm quá!'

— Đâu có gì nguy hiểm, thưa ông Thành tra? Trả lại, ước gì lệ ấy được notes theo, khắp nơi thì hay quá.

BÓN ĐỌC:
tạp chí Phương Đông
Số đặc biệt có chủ đề: Bộ mặt lớn giáo ngay này lên 'PHƯƠNG ĐÔNG'

Xin phòng dịch:
*Mở-rò than mến, thưa ngài,
Đam mong đến cuối tháng này, tôi da,
Bao nhiêu món thuế gần xa,
Ngài cho thanh toán—phiên hà ngài chẳng?

Thuế mà trả hết, thưa ngài,
Ấy ơn cao cả, Xác này không quên.

Mỗi năm trọng thưởng học sinh nét na đức hạnh bằng 'Phiên thưởng Cúc hạnh'.

Mỗi ngày đọc trang 7

bó hoa ĐƯA TRẺ

Truyện dài của NGUYỄN ĐÌNH TOÀN

Không Bao Giờ Lớn

(PEARL BUCK)

12 ★ M. CHI DỊCH

Nếu không học, không học việc, không bao giờ có một tương lai. Đó là câu nói của Pearl Buck. Bà là một nhà văn nổi tiếng người Mỹ gốc Hoa. Bà đã viết nhiều tác phẩm nổi tiếng, trong đó có cuốn 'Không Bao Giờ Lớn'. Cuốn sách này kể về cuộc đời của một cô gái trẻ ở Trung Hoa, tên là Pearl. Bà đã trải qua nhiều khó khăn và thử thách trong cuộc đời, nhưng bà vẫn luôn giữ vững niềm tin và nghị lực. Cuối cùng, bà đã trở thành một nhà văn nổi tiếng và đạt được nhiều thành tựu trong cuộc đời.

Không giữa bài thơ (đơn chưa trong) là một bản chi tiết (cũng chưa vẹn vẹn) các khoản thuế công nông 96 quan.

Được tiếp chuyện với một cán bộ thuế vụ lao nhàn như ông Saxe này là một sự thực thú. Nhưng trong dân thuế mà, đức từ bị công thức hóa là làm nghề nghệ sĩ. Va ngay có đức từ bị công thức phải là không có trong ngành thuế vụ. Ông Hà Văn Phòng Gazette báo rằng ông có một người bạn thân làm cán bộ thu thuế tại vùng Romarantin. Trước năm 1914, có một lần ông này đã xuất hiện ra nấp thuế, thay cho một công dân đương binh ở đường Riotti. Món thuế chẳng là bao: ba quan tiền thuế. Tuy vậy, khi nhận phải là chính biết được vụ này, ông đã kêu lên: 'Chết! Một tiền lệ nguy hiểm quá!'

XÃ HỘI CHỦ NGHĨA SẴN SANG ĐÁP TAY MUỘN ĐÓNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA SẴN SANG ĐÁP TAY MUỘN ĐÓNG

Năm thứ 9 • số 2.495 • Thứ Tư 13-6-1973

Thứ Tư 13-6: Tổng Trưởng Kinh Tế điều trần trước ủy ban Hạ Viện

Sư Đoàn 25 B.B. giúp đỡ Việt Kiều hồi hương

Đã giờ phút vào sáng cuối Lễ Tết và Phân hiệu Quốc gia... Tổng Trưởng Kinh Tế điều trần trước ủy ban Hạ Viện... Sư Đoàn 25 B.B. giúp đỡ Việt Kiều hồi hương...

Phước Ninh tỉnh và Tiểu đoàn 250 Bình... Tổng Trưởng Kinh Tế điều trần trước ủy ban Hạ Viện... Sư Đoàn 25 B.B. giúp đỡ Việt Kiều hồi hương...

Những tội ác của CS sự ngung bán

Những vi phạm quyền bản của CS

là khó khăn trở ngại cho Hòa Bình

CS sạt hại và bắt ép gần 5.000 thường dân từ sự sụp đổ kinh ngung bán.

SAIGON.—Phân quyền chính... Những vi phạm quyền bản của CS là khó khăn trở ngại cho Hòa Bình... CS sạt hại và bắt ép gần 5.000 thường dân từ sự sụp đổ kinh ngung bán.

Dụ dỗ Nữ Sinh

Ông Khom Trương

hòa hòa gặp rỗi

SAIGON.—Cách đây 3 tháng... Ông Khom Trương hòa hòa gặp rỗi... Dụ dỗ Nữ Sinh...

Những cảnh chim di bàng trên vom

trời vùng châu thổ sông Cửu Long

... Và sau cơn mông đóm đã đưa đến... Những cảnh chim di bàng trên vom trời vùng châu thổ sông Cửu Long...

Nhân công bình Ngày Quân lực

Một vài khu vực ĐB Thành được hạn chế lưu thông

Xe đò chuyên đi từ trên các đường hành chính sẽ bị kéo vào vào trạm giao... Nhân công bình Ngày Quân lực... Một vài khu vực ĐB Thành được hạn chế lưu thông...

14 ĐỒNG BẢO THOAT VÙNG LỘN NHÌN

VE AN LẠC... 14 ĐỒNG BẢO THOAT VÙNG LỘN NHÌN... VE AN LẠC...

Tinh Quân Dân

SAIGON.—Phân quyền chính... Tinh Quân Dân... SAIGON.—Phân quyền chính...

TAM QUỐC NGUNG

hồi kỳ của HẢI XUYẾN SƠN... TAM QUỐC NGUNG... hồi kỳ của HẢI XUYẾN SƠN...

LỊCH SỬ TRUNG QUỐC

MỆC CON VÂN HỒ... LỊCH SỬ TRUNG QUỐC... MỆC CON VÂN HỒ...

Sữa ông nước bị chết chìm dưới hồ

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... Sữa ông nước bị chết chìm dưới hồ... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

Cướp không được, đâm chủ nhà rồi bỏ đi

SAIGON.—Khánh ngày 10-7... Cướp không được, đâm chủ nhà rồi bỏ đi... SAIGON.—Khánh ngày 10-7...

Xe chở 3 đùng xe hàng

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... Xe chở 3 đùng xe hàng... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

Mọi radio trong xe di lịch bị tóm

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... Mọi radio trong xe di lịch bị tóm... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

Nhề đãi diện mà số mớ

GIADINH.—Khánh ngày 10-6... Nhề đãi diện mà số mớ... GIADINH.—Khánh ngày 10-6...

Quả xẻ tải sản sản đòng

SAIGON.—Cán Tân Tân đòng... Quả xẻ tải sản sản đòng... SAIGON.—Cán Tân Tân đòng...

Biếm nử cữ ấ

SAIGON.—Khánh 9-6... Biếm nử cữ ấ... SAIGON.—Khánh 9-6...

HẢI BÀNG hồng hạp

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... HẢI BÀNG hồng hạp... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

CS vi phạm 177 vụ

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... CS vi phạm 177 vụ... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

Nhân công bình Ngày Quân lực

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... Nhân công bình Ngày Quân lực... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

HOA HẬU TRÉ QUỐC TẾ 1973

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... HOA HẬU TRÉ QUỐC TẾ 1973... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

TAM QUỐC NGUNG

hồi kỳ của HẢI XUYẾN SƠN... TAM QUỐC NGUNG... hồi kỳ của HẢI XUYẾN SƠN...

LỊCH SỬ TRUNG QUỐC

MỆC CON VÂN HỒ... LỊCH SỬ TRUNG QUỐC... MỆC CON VÂN HỒ...

Sữa ông nước bị chết chìm dưới hồ

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... Sữa ông nước bị chết chìm dưới hồ... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

Cướp không được, đâm chủ nhà rồi bỏ đi

SAIGON.—Khánh ngày 10-7... Cướp không được, đâm chủ nhà rồi bỏ đi... SAIGON.—Khánh ngày 10-7...

Xe chở 3 đùng xe hàng

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... Xe chở 3 đùng xe hàng... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

Mọi radio trong xe di lịch bị tóm

SAIGON.—Khánh ngày 10-6... Mọi radio trong xe di lịch bị tóm... SAIGON.—Khánh ngày 10-6...

Nhề đãi diện mà số mớ

GIADINH.—Khánh ngày 10-6... Nhề đãi diện mà số mớ... GIADINH.—Khánh ngày 10-6...

Quả xẻ tải sản sản đòng

SAIGON.—Cán Tân Tân đòng... Quả xẻ tải sản sản đòng... SAIGON.—Cán Tân Tân đòng...

Biếm nử cữ ấ

SAIGON.—Khánh 9-6... Biếm nử cữ ấ... SAIGON.—Khánh 9-6...

Advertisement for 'Pho' (Phở) with text: 'Miền Nam đang tìm người... Chuyên miền Nam mình'.

Advertisement for 'Tự trị, nhờ vi sinh xuất đầ' (Self-governance, thanks to microorganisms) with text: 'Phát triển, nhờ sản xuất tăng gi'.

Advertisement for 'Yêu cầu tăng lương Kỹ giả' (Request for technician wage increase) with text: 'Sai lầm, sai lầm'.

Advertisement for 'MỆC CON VÂN HỒ' (Mec Con Van Ho) with text: 'Tuy vậy, ông ta nghĩ là nó không đúng'.

Advertisement for '030' (030) with text: 'Miền Nam đang tìm người... Chuyên miền Nam mình'.

Advertisement for 'Tự trị, nhờ vi sinh xuất đầ' (Self-governance, thanks to microorganisms) with text: 'Phát triển, nhờ sản xuất tăng gi'.

Advertisement for 'Yêu cầu tăng lương Kỹ giả' (Request for technician wage increase) with text: 'Sai lầm, sai lầm'.

Advertisement for 'MỆC CON VÂN HỒ' (Mec Con Van Ho) with text: 'Tuy vậy, ông ta nghĩ là nó không đúng'.

Truyện dài của NGUYỄN AI LỘ

3 Và nàng thấy bản thảo thì kiểm những lý lẽ để háy chờ cho lành động của nàng thì bà mới sang hỏi.

— Em không hiểu chuyện gì.
Phượng hỏi:
— Chuyện lấy vợ ấy mà.
Tuần mắt hồng đỏ; đôi mắt linh đăm đăm:
— Em không có nghĩ ấy trong lúc này.
Phượng tỏ nỗi:
— Tuần không nghĩ đến chắt hẳn là sự gì đâu chứ. Hay là Tuần chưa chôn được người nào vậy?

— Em về đây sửa soạn thì lấy bằng Tiền đi.
Phượng chợt hiểu, liền chép miệng bảo:
— Có phải, Tuần rằng lên đi, Rồi về đây đi học.
Cả hai đứa đều rất tin tưởng ở Tuần, người con trai có nhứt trí trong số Tuần, người con gái thì hiền dịu và dịu dàng.

Ngày hôm sau, ông bà Văn và nhà sau con nhỏ từ Long Xuyên về mà sửa soạn hành trang về quê. Văn và nhà sau con nhỏ về quê, Văn và nhà sau con nhỏ về quê, Văn và nhà sau con nhỏ về quê.

Hoàng nghe có một mẩu chuyện tội lỗi trước ông bà Văn không muốn ai nhắc đến việc nàng đi nghỉ mát ở Vũng Tàu với Thanh

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

Đoạn quay sang người đàn ông tên Hoàng, nàng tiếp:
— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

(Còn nữa)

Truyện dài của SƠN NAM

— Da, nghe rồi. Thế nào có công thấy cái này ra thì đi.

— Hay là này... trở về quê. Để đi đâu cho chắc ăn hơn. Hôm đi trước Mươi Đem thì đi về quê. Nhưng rồi thì mai tới đây. Nó là đến đây thôi.

— Đem má, người đi mà đi đây cho má đi. Tôi đi đây cho má đi. Tôi đi đây cho má đi.

— Tôi đi đây cho má đi. Tôi đi đây cho má đi. Tôi đi đây cho má đi.

đang và bỏ rơi. Nó đứng đó, trong phút giây một ý nghĩ này ra:

— Tôi quá chừng, mình mà theo phe Mươi Đem thì Tôi Hết bị giới này. Tôi Hết với Lạc Tuốt để gây có với nhau rồi.

Nhưng nó lại mỉm cười:

— Là như vậy, mình mang tiếng là phân chia, mà được là tôi đi đây. Sống với Tôi Hết, mình chỉ vậy ra từng chấp là lời hứa nhưng mình chưa làm gì cả quấy. Thôi, bây giờ thì mỗi người một nhà.

Lập tức, nó lấy cái nẹp, theo con đường quanh co, đến gần cái thềm sân của Hai về nghỉ lễ ban đêm. Trong sân, đôi cây chấp chớn, con tiện nổi chuyết quây lại.

Bà chú anh khuyến cáo Hai nên ở nhà lại vài hôm rồi xuống núi, trước mặt người khách này, nên đi chầu trước.

Có Hai thì đi chầu, lấy có bằng mình chưa biết buồn bực.

Thằng Hên cảm động và cũng. Đó là bằng chứng rõ ràng có Hai yếu mà thuyết phục. Nó muốn gọi cho Hai biết rằng, trong một vài ngày nữa là có được tới người.

Bọn sát nhơn sẽ đến chết, chắt thắm khóc.

Đúng chỗ hỏi lâu, nó thấy là mất thời giờ, chỉ bằng cho sáng mai. Nó nên theo dõi Tôi Hết, lên chầu.

(Còn nữa)

Tiểu thuyết gián điệp

Đấy là một sản phẩm tưởng tượng. Do đó, mọi sự trùng hợp về tên, họ, cấp bậc, địa danh, từ ngữ chỉ danh có quan v.v., gần gũi với thực tế này và ngoài đời chỉ là một ngẫu nhiên vô tình ngoài ý muốn và trách nhiệm của tác giả.

PHẦN I

— Thưa bà, đây ông khách đấy. Ông không có mang gì nên quan thuế chỉ khám xét gì cả.

Diệp Thu thấy người đàn ông lạ mặt đó có vẻ hơn 40 tuổi, rồi nhìn người cảnh sát nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

Đoạn quay sang người đàn ông tên Hoàng, nàng tiếp:

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

— Thưa chú có gì cả
Diệp Thu tiếp:
— Thời xin phép ông

Người cảnh sát nhìn theo người đàn ông đã khuất, lòng nghĩ của lễ người bà con của bà Thêu, từ phía sau của người chỉ huy của anh ta, lại là người buôn lậu sao?

Người cảnh sát đã từng chứng kiến nhiều lần làm ra phi trường để những tay buôn lậu. Sự có mặt của bà làm cho anh ta cảm thấy hơi nghi ngờ. Nhưng trước khi nghĩ đến việc này, anh ta chỉ nghĩ rằng đây là một trong số những lần lớn để hay so.

Viên cảnh sát không nhìn thấy, bởi vì anh ta thấy Diệp Thu có vẻ hiền lành và từ từ lên. Nàng không biết là kẻ làm nghề phi pháp đó.

Người cảnh sát trở lại công việc của anh ta với ý nghĩ về người đàn bà, vợ của người đàn ông tên Hoàng liên Khất ra tên.

Nàng nói:

— Một ông tên xe.

Người đàn ông từ này giờ vẫn chăm chú nhìn người đàn bà và sắc đẹp của bà, với một:

— Cảm ơn bà.

Người đàn ông lên xe, người ở băng sau.

Diệp Thu lên ngồi ở băng trước.

Người tài xế cho xe chạy.

(Còn nữa)

30 NGUYỄN ĐÌNH TOÀN

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

— Tôi xin cảm ơn ông nhiều. Người Cảnh sát cười, nói:

Già như vậy mà vẫn còn trẻ. Anh có bằng lòng em như thế này không?

Thần nghĩ như vậy và Ngân mỉm cười chầu chầu một mình. Cho tới phút này Ngân thấy rõ, gần như giải pháp của nàng chỉ có một đó là Williams.

Nhưng lấy Williams vẫn là điều nàng không thể tưởng tượng.

Có thể Williams vậy nàng nghĩ. Có thể anh ta chỉ muốn lấy nàng vì cái tình lãng mạn quá trớn và hấp lực của anh ta. Nhưng điều sao, anh đã cư xử thật tốt với Ngân.

Nàng cũng chỉ còn một cách nói thẳng với anh để dứt khoát về tình yêu của mình và lấy anh ta. Nàng muốn giúp anh ta chuyển đi xa ta để anh hay không vậy. Nhưng lấy anh ta là một việc Ngân chắc không làm được.

Còn Đức. Ngân cũng lấy làm ngạc nhiên không hiểu tại sao nàng luôn luôn chẳng hề nghĩ ông Đức mới là kẻ tránh nhiệm mọi việc vì chỉ có chàng mới giải quyết hết thảy được.

Nàng có thể đi xa, sanh đứa trẻ, không ai biết. Ngân rồi sau đó, bằng lòng về nó đi không nữa.

Nhất thì Ngân nghĩ nhóm vậy, lấy quân số đây, ra đường, gọi xe, chạy thẳng đến nhà Đức.

Nàng gõ cửa. Đức không có nhà.

Tôi phải làm sao đây.

Nàng đứng tần ngần trước hành lang một lúc lâu. Đức vẫn chưa về. Ngân đi trở lại xuống phố, đi quanh quẩn một lúc lâu, tới một ngôi nhà người ta rõ ràng từ những chiếc chuông lên.

(Còn nữa)

gái đẹp nhất, gia đình người bạn cũng có mức trung bình và ông Vinh có lại chơi may mắn thì rồi ông thân anh của người bạn ông Vinh, thì ông thân anh của ông Vinh sau này bị đau bệnh và trước khi chết ông ta có một ước nguyện duy nhất là muốn được thấy cô con gái độc nhất của ông ta thành gia thất. Người bạn đó đã cầu ông Vinh bằng cách yêu cầu ông Vinh cưới em mình và ông Vinh nhận lời.

Tôi tròn mắt kinh ngạc:

— Câu chuyện kể ra kỳ lạ thật nhỉ? Có như vậy không vậy?

Bà vú nghiêm nghị nhìn tôi:

— Thưa cô, tôi nói đó có lẽ là làm gì câu chuyện kỳ lạ lắm, để tôi kể tiếp cho cô nghe. Người bạn đó đã lợi dụng lòng tin của ông Vinh đã đưa không cho ông Vinh biết rõ lý do. Số đi ông thân anh của ông ta muốn được thấy cô con gái có chồng trước khi ông ta chết.

Một ngày ông ta biết rõ trong cơ thể của con gái ông ta đã có sản phẩm giống như di sản của người cha. Ông ta đi trước sau đi trước đi trước.

Tôi cười nói:

— Nhưng cô chuyện đó mãi đến sau này ông Vinh mới biết?

Bà vú gật đầu:

— Vâng, và do chính miệng của người bạn tôi bưng cho ông Vinh thì anh, khi ông Vinh đi ra được sự thật!

Tôi ngạc nhiên:

— Như vậy thì là ra cũng đáng tội nghiệp ông Vinh quá nhỉ?

Bà vú gật đầu, giọng bà buồn buồn:

— Tôi nghiệp ông ấy lắm cơ 9, tội nghiệp vô cùng.

(Còn nữa)

Truyện dài THẢO TRƯƠNG

— Chờ rồi đi em.

Mẹ tôi chăm nước mắt:
— Tôi không sợ chết, mà sợ có một ngày mất đi không ai nhớ đến, mình hòa vào một đám đông. Chết có xong vậy.

— Lại con ra thăm mẹ nó.

Mẹ tôi lại kể:

— Phải chỉ ngày đi hành quân không về được là đáng. Mình đi này mà kiếm công không thấy ở trên trời dưới đất thì mới đáng mà đi hành quân. Tôi cứ đi hành quân. Tôi là một đứa không ra gì. Tôi nói:

— Nó chết đi cũng là may cho nó.

Tôi đứng đờ đẫn, mắt tôi nhìn vào mắt mẹ tôi. Tôi đứng đờ đẫn, mắt tôi nhìn vào mắt mẹ tôi. Tôi đứng đờ đẫn, mắt tôi nhìn vào mắt mẹ tôi.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

— Để chiếc giường này lại cho con. Thì thật thà con về ngủ.

— Mẹ định kêu người vợ, đi nhưng chưa kịp được đi đó. May về thì máu huyết khô.

Tôi thưa:

TRANG ĐỚP phụ tước

Cảnh nghèo

Cảnh nghèo con bừa tẻo tẻo.
Nhất các từ phượng rêu tẻo tẻo.
Mùi một luồng gió heo heo.
Buông lời ruột đau đớn đau.
Sử tử tiếng sáo đờ đờ đờ đờ.
Ái ai tiếng sáo đờ đờ đờ đờ.
Lên xuống như mưa rào rào.
Cảnh nghèo con bừa tẻo tẻo.

XUÂN ĐƯƠNG

HỌA VẤN

Than nghèo

Ruột tim gan bầm tẻo tẻo.
Nghèo xa nghèo xác tẻo tẻo.
Thật lòng suốt tháng khổ khoe khoe.
Bóng quàn năm heo heo heo.
Nợ rêu mờ đỏ kè kè kè.
Chười gan mắng lén lén lén.
Vợ nhơn con kè kè kè kè.
Ruột tim gan bầm tẻo tẻo.

NHAN KIM DƯƠNG

Thần sự

Lan sương về mình đã ướt trần.
Thị thành khua náo đến thôn trang.
Trời thời du dương rồi rớt.
Gái lệ làng loan mờ mờ hàng.
Tội quàn nghìn xưa đượm đượm.
Thôn phồn thịnh trước giông da vàng.
Chàng rên bôn kẻ kều kền kền.
Sầu chàng con thém buồn lóng.

XUÂN ĐƯƠNG

HỌA VẤN

Quá vô minh

Ngon quí về mình đã thời tàn.
Lơ là lo mệ học thời tàn.
Cao bô cướp của đời đương phở.
Đu dương quí đố kiếp non hang.
Cổ mệ mị ai khoe về vàng.
Trại phiá phiến nguyệt sáng.
Nàng nhơn nguyệt nguyệt không cần biết.
Nàng nhơn nguyệt nguyệt không cần biết.

NHAN KIM DƯƠNG

Xin can

Canh khưa gà gáy ó ó.
Ông lão đi đàng lấm lấm.
Vết sứt tay cũ là là.
Nữ ra người biết biết khỉ khỉ.
Hay mau trở ngọt chầy chầy chầy.
Xin chớ quay tay lờ mờ mờ.
Nhắc lại ông cho biết biết.
Phận tử đàng chấu non nhô nhô.

NHAN KIM DƯƠNG

